

54
Ett gif akt före valet!

Sven Adolf Hedin

är alltså de frimånds riksdagsmannaskollet. Och den vida öfvervägande majoriteten af Stockholms valmän ser utan allt tvifvel i honom den, som genom sina egenskaper är mest egnad och den bästa att representera hufvudsaken, dess intressen, önsksågar och förhoppningar.

Hedin är en af de främste arbetarne för framåtskridandet i vårt land. Han hör dock ingalunda till dem, som förbise och förakta den historiska utvecklingens fordringar, och hvilka jägta efter i fjärran hägrande eller oupphinneliga utopier, föraktande att arbeta för hvad den nuvarande tiden kan vinna i politiska och sociala framsteg. Ej heller hör han till dem, som inskränka sig till att någon gång paradera med ståtligt klingande demokratiska fraser i den tron att dermed all rättfärdighet är uppfylld.

Hedin är en politiker i ordets bästa och egentligaste bemärkelse. Bättre än någon annan förstår han att förena den ideella och den reella politikens kraf. Han vet att uppfatta, i hvilken riktning en frisinnad, folklig och fosterländsk utveckling bör gå. Och för uppnåendet af de resultat, som nu kunna vinnas på denna utvecklings väg, kan och vill han arbeta: arbeta med ord och penna och med talang, skärpa, ihärdighet och mod, egenskaper för hvilka han är lika uppskattad af meningsfränder som fruktad af motståndare.

* * *

Hedin är en förkämpe för *arbetarefrågans* sunda och fredliga lösning. Det är han, som gifvit uppslag till det arbete, som på detta område nu pågår, och som nyligen genom riksdagens antagande af en lag om skydd mot yrkesfara burit sina första frukter.

Han är en förespråkare för *lagstiftningens* förbättrande på olika områden, särskildt för en humanare strafflag, för en ändamålsenlig skattelagstiftning o. s. v.

Han är en vän af reformer inom *undervisningsväsendet* och särskildt har han visat sig behjerta folkupplysningens viktiga sak.

I försvaret för *städernas* berättigade fordringar och intressen har han alltid varit på sin post med skarp klinga.

Hans arbete för *religionsfrihetens* förverkligande, särskildt för bättring i dissenters ekonomiska ställning till statskyrkan är väl känt.

Det *nya systemet* har han kraftigare än de allra flesta bekämpat. Icke blott det »nya system», som på sin fana skrifvit återgång från de friare ekonomiska grundsatser, under hvilka vårt lands näringslif och handel vunnit en storartad utveckling,

utan äfven reaktionen på *alla* områden mot de senare årtionde-
nas utveckling i liberal riktning.

En skarp motståndare är han särskildt mot de tvångsband,
man i senaste tider velat lägga på *tryck-, yttrande- och församlingsfriheten*, sträfvanden hvilka icke blott strida mot en
sund utvecklings lagar, utan äfven i all sin förhatlighet äro så
mycket löjligare, som de naturligtvis verka i direkt motsatt
riktning mot det af höga vederbörande åtrådda målet: ett
statskyrkligt dödslugn i sinnena.

En afsvuren och farlig fiende till all *äfventyrspolitik* —
hviket i dessa tider har sin särskilda betydelse — är Hedin
på samma gång en varm vän af alla bemödanden, som gå
ut på ökandet af möjligheten för oss att genom ett dugligt
försvarsväsen skydda vår sjelfständighet mot farliga grannars
anfall eller påtryckningar.

Åstadkommandet på *alla* områden — det må gälla in- eller
utrikespolitik — af ett verkligt *konstitutionellt*, af folkrepresenta-
tionen lagligen kontrolleradt styrelsesätt, är till sist ett af
de mål, åt hvilka Hedin egnat sina krafter och sin verksamhet.

* * *

Det finnes ingen politisk man i Stockholm, om ens i Sverige,
hvilken är en så typisk representant för det liberala framstegs-
partiet, som Hedin. En representant såväl för de af dess
sträfvanden, hvilka redan kröntes med framgång som för partiets
framtidförhoppningar. Intet namn är därför heller mera
egnat att genom valurnan gå ut som en *ljungande protest*
mot det nya systemet i alla dess former och uppenbarelseätt.

* * *

Att hr Hedin trott sig böra »för enighetens skull» anhålla,
att icke komma i åtanke, saknar all betydelse för sjelfva va-
let, ty:

1) *finnes det intet liberalt namn i Stockholm, hvilket kan
åstadkomma så stor enighet som hr Hedins;*

2) *har man all anledning förmoda, att hr Hedin, — ehuru
han funnit det vara förenadt med obehag att, efter hvad som
passerat, låta uppställa sig som kandidat — om han blir vald,*

icke skall genom afsägelse af det gifna uppdraget förorsaka valmännen det besvär, som ett nytt val skulle medföra;

3) **om** hr Hedin, skulle sedan han blifvit vald, afsäga sig riksdagsmannaskapet, så skulle detta icke medföra — såsom det på valmöten visat sig att många trott — att den, som fått det närmaste röstetalet skulle förklaras vald, utan **nytt val** skulle då ega rum, hvarvid hufvudstadens majoritet eger att på nytt uttala sig;

4) innebär blotta **röstandet** på hr Hedins namn den mest bestämda protest, som kan afgifvas mot brödtullar och reaktion.

Valmän.

Rösten på

Sven Adolf Hedin!